

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

จิตใจต่ำเสียอย่างเดียวอะไรต่ำหมด

สรุปทองคำน้ำไหลซึมถึงวันที่ ๒๘ ก.ค.๒๕๕๙ ทองคำที่หลอมแล้ว ๓๐๐ กิโล เท่ากับ ๒๔ แท่ง ทองคำที่ยังไม่ได้หลอม ๒ กิโล ๖ บาท ๓๓ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมเป็น ๓๐๒ กิโล ๖ บาท ๓๓ สตางค์

วงราชการเราเป็นวงนอนใจนะ เรื่องศีลเรื่องธรรมไม่เป็นของสำคัญยิ่งกว่าบ้ายศ บ้าลาม บ้าสรรเสริญเยินยอ แล้วบ้ากอบบ้าโกย อันนี้เด่นมากในวงราชการเมืองไทยเรา ฟังให้ดี พูดอย่างนี้แหละเป็นความจริง เลอะมาก เรื่องศีลเรื่องธรรมไม่สนใจ เห็นเป็นของต่ำต้อยไปเสียหมด เป็นของเลิกละตั้งแต่ที่ว่าบ้ายศบ้าลามบ้าสรรเสริญเยินยอ บ้ากอบบ้าโกย บ้ากินบ้ากิน นี่เก่งมากวงราชการเมืองไทยเรา แล้วเมืองไทยจะโปรดหรือเมื่อเป็นอย่างนั้น น่าทุเรศนะ ยิ่งหนาเข้าทุกวันเมืองไทยเราว่าเป็นเมืองพุทธ ความเลวเลวกลายเป็นทำลายพุทธเข้าอีกเป็นยังไง

จิตใจมันต่ำทรมานเอามากนะเวลานี้ จิตใจต่ำเสียอย่างเดียวอะไรต่ำหมด ให้ดูจิตใจ ทุกคนให้ดูจิตใจ ถ้าจิตใจต่ำเสียอย่างเดียวจะต่ำไปหมด ถ้าจิตใจสูงด้วยอรรถด้วยธรรมเสียอย่างเดียวทุกสิ่งทุกอย่างสูง ชุ่มเย็นไปตามๆ กันหมด ถ้าใจต่ำเสียอย่างเดียวเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันได้หมดนั่นแหละ สัมเนื้อสัมผัสตัวเอาเสียจริงๆ อันลามอันยศเอามาหาอะไร จิมน้ำพริกกินก็ไม่ได้ลาภยศสรรเสริญ มันได้เรื่องได้ราวอะไร มันเป็นบ้าลมๆ แล้งๆ พวกนี้

ธรรมพระพุทธานุสอนท่านไม่ได้สอนลมๆ แล้งๆ ยศศีลยศธรรมภายในหัวใจไปที่ไหนชุ่มเย็นไปหมดเลย ไฉนลมๆ แล้งๆ มันได้หน้าได้หลังอะไร ตีนลมตื้นแล้งกัน ตื่นหาอะไร ของจริงมีอยู่ท่าไม้มียัด หายืดของปลอมลมๆ แล้งๆ คนทั้งคนประเทศทั้งประเทศ เลยเป็นคนเป็นประเทศลมๆ แล้งๆ ไปหมด ไม่มีของจริงติดเนื้อติดตัวอันเป็นเนื้อหนังของตัวเลย คือของดีศีลธรรม

นี่จวนจะตายแล้วบอกให้ชัดเจน ไม่มีใครพูดอย่างหลวงตาบัวแหละ เกรงเขาเกรงเรา ก็ติดกิเลสนั่นแหละ ติดเขาติดเราพูดไม่ออก ความจริงมีอยู่เท่าไรไม่กล้าเข้าไปถึงความจริง อ้อมๆ แอ้มๆ โหมกโหมกโลกนะ เห็นแก่หน้าแก่ตากัน ความเห็นแก่หน้าแก่ตาเป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้น มันจริงสนุกหยิ่งกิเลส ธรรมนี้หมอบเตี้ยวันนี้ละ เอาธรรมให้เห็นอยู่ในใจซินะ ให้มันจำขึ้นใจสักหน่อยเป็นยังไงธรรม กิเลสมันจะเท่าที่ช่างหัวมันเถอะ ปากกิเลสปากอมขี้ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง อยู่ในนั้นหมด ฟันออกมาอะไรเหม็นคูล่งไปหมด ปากอมธรรมไม่เป็นอย่างนั้น ปากพระพุทธานุสอน ปากพระสงฆ์สาวก ปากอม

ธรรมออกมาจากพระทัย และออกมาจากใจ เย็นทั่วโลกธาตุ นี่ปากอมธรรม ปากอมขี้มี แต่ลม ๆ แล้ง ๆ สรรเสริญเยินยอเป็นบ้ากัน

เราเห็นพระเราหัวโล้น ๆ เป็นบ้ายศบ้ำลากกับเขาแล้วยิ่งสลดสังเวชมากนะ เพราะอีตาบ้วนนี่ก็เป็นพระหัวโล้นองค์หนึ่งเหมือนกัน แต่ไม่เป็นอย่างนั้นนี่ เราไม่เป็นบ้ายศบ้ำลากอะไร พุดจริง ๆ เราไม่เป็น ยศในหัวใจนี่พอ สามแดนโลกธาตุเอามาแข่ง ไม่ได้เต็มอยู่ในหัวใจนี้ หรือใครจะว่าหลวงตาไอ้อวด เอา อวดด้วยความจริงอวดวันยัง ค่ำได้ ของปลอมอย่าเอามาอวด นี้อวดของจริง พระพุทธเจ้าอวดของจริงตรัสรู้ดวง ขึ้นมาสั่งสอนโลกได้ถึงสามแดนโลกธาตุ รื้อชนสัตว์ขึ้นไปถึงแดนนิพพานมากสัก เท่าไร ๆ พิจารณาซิ

สวรรค์ พรหมโลก เป็นมนุษย์ผู้ดี มียศถาบรรดาศักดิ์ด้วยคุณงามความดีเป็น เครื่องประดับบารมีมีเยอะธรรมพระพุทธรเจ้า พระพุทธรเจ้าใจอมธรรม ปากอมธรรม สอนมาแล้วผู้ได้ยินได้ฟังนำไปประพฤติปฏิบัติก็เป็นคนดีขึ้นไปเรื่อย ๆ นั้น ใ้ปากอมขี้ มันได้เรื่องได้ราวอะไร กัดกันเหมือนหมาทุกวันนี้ ยิ่งประเทศใหญ่เท่าไรยิ่งท้องเป่ง ทีเดียว ทหาริดหาไถหาคดหาโกง หาอุบายวิธีการต่าง ๆ เทียวบีบบี้สีไฟผู้น้อยให้ได้รับความเดือดร้อน ปากกิเลสท้องกิเลสเป็นอย่างนั้น กินไม่อิ่มไม่พอ เมืองใหญ่เท่าไร แทนที่จะเป็นความร่มเย็นแก่เมืองเล็กเมืองน้อย กลายเป็นเมืองยักษ์เมืองผีกินเมือง เล็กเมืองน้อยจมน้ำพริกไปทุกวัน ๆ เห็นไหมละกำลังรบกันอยู่เวลานี้ มีอะไรอยู่ในนั้น มันถึงได้รับ มันมีอะไรอยู่ในนั้นมันจะไปสะแตกอันนั้นถึงรบกัน

ว่ามันสักทีกิเลสนี้ ธรรมท่านไม่เป็นท่านก็สนุกกว่าละซิ กิเลสมันกินมันกลืนมันรีด มันไถทุกแบบทุกฉบับ เขาอยู่ดี ๆ หาเรื่องใส่เขาเพื่อจะไปโกยเอาตับปอดของเขาที่รัก สงวนด้วยกันกับตับปอดของเรานั้นแหละ สมบัติของใครใครก็รัก อยู่ในประเทศใด ประเทศนั้นก็รักของเขา เป็นสมบัติของเขา แล้วหาอุบายเข้าไปกินไปกลืนไปรีดไปไถเขา ไป เตี้ยวันนี้กินเข้าไป เห็นไหมสงครามกำลังเกิดเวลานี้นะ สงครามเพื่ออะไร เพื่อที่เขาว่า สมบัติกองใหญ่ ตายไปแล้วไม่เห็นมันเอาไปได้สมบัติเหล่านี้ กองเท่าภูเขาก็กองเท่าภูเขากองกระดูกของคนตายคือเราเองก็เป็นกองกระดูกมีประโยชน์อะไร แล้วดีดดินหาอะไร

ชวนขวยความดีเข้าสู่ใจซิ ตายนี้ดีดีผิงเดียวไปเลย ใจพระพุทธรเจ้าใจพระอรหันต์ท่านเป็นใจอย่างนั้น ท่านไม่ได้หวังได้ไยอะไร แต่ความเมตตาเต็มโลกเต็มสงสาร ท่านทำด้วยความเมตตา ถึงวาระที่จะพุดแล้วก็ขอพุดเสียบ้าง เราก็ดัวเท่าหนูมัน พอกุอย่างแล้ว พอมาได้เกือบ ๖๐ ปีนี้แล้ว ไม้หรือไม้มันเต็มอยู่ในหัวใจนี้ เอาของจริง มาพุด ไม้หรือคุยหรือ อูตรีหรือเอาของจริงมาพุด อูตรีแปลว่าอะไร ของไม่มีหาวว่ามี ของไม่ดีหาวว่าดี มีดีพุดจริง ๆ อย่างนี้ละ กิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจ ไม่มีทุกข์แม้เม็ด

หินเม็ดทรายเข้ามาแทรกหัวใจเลย เป็นของเล็คนาดนั้น ท่านอยู่ด้วยความไม่มีเรื่อง พระพุทธเจ้าพระอรหันต์อยู่ด้วยความไม่มีเรื่อง

กิริยาอาการเหล่านั้นก็ดูไปตามโลกตามสงสารที่มันติดมันตื้นกัน เพราะอำนาจของกิเลสเผาหัวมัน มันอยู่เป็นสุขไม่ได้ต้องติดตื้น ท่านก็ดูสบายอยู่ ท่านไม่มีอะไรไปเผาหัวใจท่าน นั่นละตัวไฟใหญ่ชำระออกหมดแล้ว เฉพาะอย่างยิ่งด้วยจิตตภาวนา ทานศีล ทุกอย่างรวมเข้ามาหาทำนบใหญ่คือจิตตภาวนา ลงจุดนี้แล้วติดฝังถึงนิพพาน ไม่มีคำว่าทุกข์ เราขอพูดเสียบ้าง

อย่างที่เราช่วยโลกเวลานี้ สดางค์หนึ่งเราไม่เคยแตะ บริสุทธ์หรือไม่บริสุทธ์ นำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติบ้านเมืองตั้งแต่ประกาศรื้องโก้กออกมาปี ๒๕๔๐ หรือไปเมืองไทยเรากำลังจะจม ไปที่ไหนดูที่ไหนมีแต่จะจมไปด้วยกันหมด เราก็อยู่ในท่ามกลางเมืองไทยอดรื้องโก้กไม่ได้ เอา จะช่วยเติมกำลังความสามารถ โลกทั้งหลายจะมองดูวัตถุแหละ ว่าช่วยโลกนี้ก็จะช่วยวัตถุ วัตถุเราก็ช่วย เช่นอย่างทองคำนี้ก็ได้ถึง ๑๑ ตันกับ ๓๐๐ กว่ากิโลแล้วเวลานี้ ดอลลาร์ที่เข้าคลังหลวงด้วยกันกับทองคำแล้วก็ ๑๐ ล้านสองแสนกว่าดอลลาร์ ส่วนเงินบาทเงินสดนี้เอาออกช่วยชาติบ้านเมืองทั้งหมด ไม่เคยเข้ามายุ่งกับเรา

เราเปิดหมด เราแบตตลอด ช่วยโลกช่วยด้วยความแบ เราพอทุกอย่างไม่เอาอะไรอาศัยกินกับประชาชนญาติโยมลูกศิษย์ลูกหาไปวันหนึ่งๆ เท่านั้นก็พอแล้ว ไม่เอาอะไรอีกแล้ว นั่นเรียกว่าพอ ไม่หิวโหย กิเลสนี้ใหญ่เท่าไรมันยิ่งพุ่งใหญ่ นะ กลิ่นใหญ่กินใหญ่ ธรรมนี้พอตลอด อะไรมามีมากมีน้อยไม่ว่าตีว่าชั่วเป็นเรื่องสมมุติทั้งมวลตกออกหมด เหลือแต่ธรรมชาติของทั้งแท่งคือวิมุติธรรม หรือธรรมชาติอยู่ในหัวใจท่านเท่านั้น นอกนั้นเข้าไปแตะไม่ได้ ตกออกหมด ไม่ว่าจะความนิทาน ความสรรเสริญ ไม่มีในหัวใจของพระพุทธเจ้าของพระอรหันต์ท่าน ตกออกหมด เป็นเศษเป็นเลยเป็นส่วนเกินไปหมด ส่วนพอดีก็คือธรรมอันเลิศเลอ เรียกว่าธรรมชาติในหัวใจของท่าน ไม่มีอะไรเข้าไปแตะได้เลย

นั่นละท่านคุยได้ท่านพูดได้ ท่านมีของที่ควรพูดควรคุยด้วยของเลิศเลอ ท่านไม่ได้มาอวดอูตรีเฉยๆ ดังที่พูดมานี้ก็เต็มหัวใจแล้วถึงมาพูด ท่านทั้งหลายจะฟังก็ฟัง การปฏิบัติเราแทบเป็นแทบตาย ก็เคยเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไปอยู่ในป่าในเขาใครรู้เมื่อไรว่าเราจะเป็นจะตาย จนกระทั่งเขาตีเกราะประชุมลูกบ้าน ไปที่อื่นเขาไม่ตีเราก็บอกไม่ดี แต่เราทำอย่างนั้นตลอดไปเลย เรื่องความทรมาณตนเองไปที่ไหนทำ แต่ที่นั่นเขาตีเกราะประชุมกัน เอาลูกบ้านมาประชุม ใครเห็นว่าไง ดูซิพระองค์นี้มาอยู่กับเราไม่ทราบก็เดือนแล้ว ไม่ทราบก็วันด้อมๆ มาบิณฑบาตสักหนหนึ่งแล้วหายเงิบๆ นี่ก็หาย

เสียบไปหลายวันแล้ว ท่านไม่ตายแล้วหรือ ตั้งแต่ตั้งบ้านมาเราก็ไม่เคยเห็นพระแบบนี้ แล้วก็ยังมีอีกข้อหนึ่ง ให้ไปถามดูซิว่า แต่ให้ระวังนะพระองค์นี้เป็นมหา ท่านจะเชกเอา หายมา

เขาก็หลังไหลไปดูเรา เป็นอย่างนั้นจริงๆ เอาความจริงมาพูดไม่ได้อวดอุตรินี้ เอาความจริงมาพูด ที่อื่นเขาไม่ตีเพราะเราก็บอกไม่ตี ที่นั่นเขาตีเราก็บอกว่าตี มาประชุมกันแล้วถาม เป็นยังไงท่านไม่ตายแล้วหรือ นี่ข้อหนึ่ง ถ้าท่านไม่ตายท่านไม่โมโห โทโสอยู่หรือ ไปดูซิ เขาก็หลังไหลออกมา มาอะไรกัน พอตีเขาบอกให้ระวังนะพระองค์ นี้ไม่ใช่พระธรรมดา เป็นมหาด้วยนะ เดียวไปไม่เข้าทำท่านจะเชกบาลเอา

มาอะไรกัน เขาก็มาเล่าเรื่องให้ฟังมีอยู่สองข้อ หนึ่ง ท่านไม่ตายแล้วหรือ สอง ถ้าไม่ตายท่านไม่โมโหโทโสอยู่หรือ เราก็ถามเขา ตายแล้วยังละ เอ้ ก็ไม่เห็นท่านตาย ท่านยิ้มแยมแจ่มใส แล้วโมโหโทโสอยู่ไหม ก็ไม่เห็นมีแต่ยิ้มแยมแจ่มใสอยู่ นี่ละให้รู้ เสียว่าการอดนี้เราไม่ได้อดเพื่อฆ่าเรา เราจะฆ่ากิเลสต่างหาก ความโมโหโทโสเป็นกิเลส เราจะฆ่ามันอยู่ แล้วเราจะโมโหโทโสหาอะไรเราว่าจั้น มีเท่านั้นหรือ มีเท่านั้น ไล่แตกฮือเลยไม่ถึง ๑๐ นาที นี่สถานที่ควรเป็นก็เป็นอย่างนี้สำหรับเราไปปฏิบัติ

นี่ละหาอรรถาธิบายมาเพื่อแจกพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยเรา อย่างน้อยทั่วประเทศไทยเวลานี้ สอนท่านทั้งหลายเอาของจริงออกมา ปฏิบัติธรรมเอาเป็นเอาตายเข้าแลก ธรรมก็ได้สมมักสมหมายตลอดไปเรื่อย จนกระทั่งถึงหลุดพ้นในหัวใจ ผางนี้ฟ้าดินถล่ม วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ ทุ่มเป็ง อยู่ที่หลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร สิมเมื่อไรฟ้าดินถล่ม นั้นละได้ธรรมมาสอนโลกทุกวันนี้ อวดอุตริท่านทั้งหลายหรือ พิจารณาซิ

สิ่งที่เป็นสักขีพยานกันก็คือว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้มาเพื่อช่วยโลกนี้เราช่วยทั้งหมด เราไม่เคยแตะต้อง ไม่เคยเอา บริสุทธิ์สุดยอด พูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ออกประวัติศาสตร์ได้เลย การที่เราช่วยโลกคราวนี้ นับแต่ทองคำลงมา เงินสด ดอลลาร์ ออกช่วยโลกทั้งนั้นๆ เราไม่เคยแตะ นี่เรียกว่าพอ เข้าใจไหม ไม่เอาอะไรทั้งนั้น สมบัตินี้เขาได้เขียนไว้ที่หน้าวัดว่า เงินวัดป่าบ้านตาดเป็นเงินเพื่อโลก เขาเขียนไว้นั้น ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ วัดนี้เปิดโล่งตลอดรอบวัดเลย ไหลออกทุกด้านทุกทางไม่มีคำว่าเก็บว่า สงวนรักษา ไม่มี ได้มาเท่าไรออกหมดๆ เราเป็นอย่างนั้นจริงๆ ด้วยความพอในหัวใจ เต็มไปด้วยเมตตา

ที่ไหนอุตสาห์พยายามบิบบินไปที่นั่น มีแต่ไปด้วยความเมตตาตะนะ เราไม่ได้ไปด้วยหวังอะไรทั้งนั้น พอจันจันหันแล้วไปละ วันนี้ไปที่นั่น วันนั้นไปที่นั่น เอาของไปสงเคราะห์สงหา ส่วนมากก็โรงพยาบาล ไปโรงนั้นโรงนี้ ๆ ไปเทลงปื๊วะๆ เลยไม่ลงรด

เขานิมนต์ให้ลงรถ เขาเตรียมที่เตรียมฐานอะไรไว้ให้เราลง ไม่ลง โรงพยาบาลสู้รถไม่ได้
ทำไมโรงพยาบาลจึงสู้รถไม่ได้ ก็อยู่ในรถไม่ได้ปีนขึ้นปีนลง ถ้าลงไปโรงพยาบาลต้อง
ปีนขึ้นปีนลง คนแก่มันจะตาย เข้าใจไหม แต่เราไม่พูดอย่างนี้ เราบอกว่า ไม่ลง
โรงพยาบาลสู้รถไม่ได้เรawangั้น คือเราไม่ได้ลงเพราะมันลำบากคนแก่ เข้าใจไหมละ เอา
อย่างนั้นแต่ไม่บอก เขาจะคิดก็คิด ไม่คิดก็แล้วแต่เขา ไปเลยไม่ลงไม่ว่าไปที่ไหน อย่าง
นี้ละเราทำต่อโลก เราไม่เอาอะไร

แม้ที่สุดเราตายแล้วเราเขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยทุกอย่างเลย เวลาเราตายนี้
เขามาเผาศพเราบรรดาลูกศิษย์ลูกหาประชาชนศรัทธาทั้งหลาย ที่มาถวายเงินเพื่อเผา
ศพหลวงตาบัว เราจัดการกรรมการไว้เก็บรักษาทั้งหมดเงินจำนวนเหล่านี้ รวบรวมแล้วเอา
เงินจำนวนเหล่านี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง เผาเราจะเผาด้วยไฟ สมบัติเงินทองนี้เป็น
ประโยชน์แก่ผู้มีชีวิตอยู่ เราจะมอบให้สำหรับท่านผู้มีชีวิตสืบทอดกันต่อไป พอมี
ความสุขความเจริญเย็นอกเย็นใจบ้าง ส่วนเราเผาด้วยไฟเท่านั้น

นี่พินัยกรรมมีแล้วนะไม่พูดเฉยๆ พูดพล่ามไม่เป็น ถ้าลงว่าจะไรจริงทุกอย่าง
แหละๆ แหละๆ ไม่มี เวลาจริงจริงทุกอย่าง เวลาเล่นกับหมาใครมายุ่งไม่ได้ เวลาเล่น
เล่นเก่งเหมือนกัน ถ้าเห็นหมาพันทันเข้าละ คนมาเล่นด้วยไม่ได้ เวลาจริงหมาเขาไม่มา
ยุ่งแหละ เราทำอย่างนี้ทำกับโลก

ท่านทั้งหลายมีความรู้สึกอย่างไร หลวงตาบัวออกทุกด้านทุกทาง เพื่ออุ้มชาติ
ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราอุ้มตลอด ไม่มีคำว่าแตะ มีแต่อุ้มทั้งนั้นๆ ช่วยเติมกำลัง
ความสามารถของเรา จากการประพฤติปฏิบัติตัวของเราที่อยู่ในป่าในเขาจะเป็นจะตาย
จนชาติเกาะประชุมไปดูว่าเราตายหรือยัง นั่นละตอนที่เอาจริง ๆ พัดกับกิเลสเอากัน
อย่างนั้น หลังจากนั้นมาแล้วก็ประกาศชัยชนะขึ้นที่หลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ เป็นเวลา
๕๖-๕๗ ปีนี้ละมัง ตั้งแต่ ๒๔๙๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ตั้งแต่นั้นมาเรื่องกิเลสกับหัวใจ
นี้ขาดสะบั้นจากกันแล้วไม่มีอะไรยุ่งในหัวใจ

โลกอันนี้เป็นโลกว่างเปล่าทั้งหมด ไม่มีอะไรเข้ามาผ่านในหัวใจได้เลย อยู่กับ
บรมสุขไม่มีคำว่าทุกข์ อย่างที่โลกทั้งหลายติดดินนี้ นี้ไม่ดินพูดให้มันชัดเสีย นี้ละเอา
ธรรมมาอวดโลกอวดอย่างนี้ซิ โลกเกิดความเดือดร้อนเพราะไม่มีธรรมในใจ ธรรมเต็ม
หัวใจแล้วไม่เดือดร้อน เพราะบำเพ็ญธรรมให้เต็มที่เต็มฐานแล้วเป็นผลขึ้นมาให้เป็นที่
พอใจ บรมสุขอยู่ที่ไหน อยู่กับธรรมเต็มหัวใจ ใจเป็นธรรม ธรรมเป็นใจ เป็นอัน
เดียวกันแล้วสุข ท่านว่าบรมสุข นิพพานัน ปรมิ สุขิ นิพพานเป็นความสุขอย่างยิ่ง

สุขนอกสมมุติ ไม่ใช่สุขอยู่ในแดนสมมุตินะ สุขวันนีวันหน้าทุกข์ วันนีโศกเศร้า
วันนั้นหัวเราะ แสบๆ มันเป็นกันอยู่อย่างนี้ แต่ในหัวใจของท่านผู้สิ้นกิเลสแล้วท่านไม่มี

อยู่กับโลกก็อยู่กันไปอย่างนั้นละ กิริยาที่ช่วยเหลือโลกช่วยไปเต็มกำลังความสามารถที่จะช่วยได้ ถึงกาลเวลาแล้วหรือ เครื่องมือที่ใช้นี้ถึงกาลเวลาแล้วหรือ เอ้า ถึงกาลแล้วติดฝิ่งเดียวไปเลย ไม่ได้มาหวังมันประกองกระดูก ห่วงมันหาอะไร อยู่ที่ไหนก็มีแต่กองกระดูก แต่มันหึงหวงมันเสาะแสวงหามันติดมันดินเพื่อกองกระดูกนี้ เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันอยู่ทุกวันนี้ ก็เพื่อกองกระดูกอันเดียว ตายแล้วไม่เห็นใครเอากองกระดูกนี้ไปเป็นของมีค่ามีราคา ไม่เห็นมีอะไร ตายแล้วกองกันอยู่นี้ก็เป็นแต่กองกระดูกเน่าเฟะ ๆ

แต่เวลามีชีวิตอยู่ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาเต็มบ้านเต็มเมือง เผากันด้วยสิ่งเหล่านี้แหละ มันได้สนใจหรือเปล่าว่ากองกระดูกคือเราคนหนึ่ง กองกระดูกคือเขาคนหนึ่ง โลกทั้งโลกมีแต่กองกระดูกเกิดประโยชน์อะไร อะไรที่จะเป็นความดีความดีมีความสุขความเจริญเป็นที่ตายใจกันได้ช่วยกันนั้นชิ่งถึงถูกต้อง อันนี้มีแต่กัดแต่ฉีกกันเหมือนหมูเหมือนหมาใช้ไม่ได้นะ วันนี้ฝากธรรมะให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณากัน ได้ปฏิบัติธรรมมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยพอทุกอย่างแล้ว ในหัวใจของเราไม่เอาอะไร รอวันรอคืน มีมืดกับแจ่ม ๆ ปีนี้ปีนั้นก็ว่ากันไปอย่างนั้นละ มีแต่มืดกับแจ่มเท่านั้นเอง ธาตุชั้นธก็อันเท่านี้ มันก็บีบบีบไฟกันลงไป ๆ พอถึงกาลเวลาแล้วก็ติดฝิ่งเลย

ใจออกแล้ว ร่างกายนี้เน่าเฟะเกิดประโยชน์อะไร แต่เวลายังมีชีวิตอยู่ทำไมถึงโลกเอานักหนา มันจะไม่ตายเหมือนโลกเขาหรือ มันเป็นกองกระดูกเหมือนกันหมดให้ดูกองกระดูกของตัวเองบ้าง ดูแต่กองทรัพย์สมบัติเงินทอง เราจะให้ได้อย่างนั้นให้ได้อย่างนี้ ได้มาแล้วเจ้าของตาย กองเท่าภูเขาสมบัติทั้งหลายเกิดประโยชน์อะไร สิ่งที่เกิดประโยชน์ก็คือความดีงามอยู่กับเจ้าของสร้างลงไปซิ เอา จำให้ดี วันนี้พูดเพียงเท่านี้ ละไม่ได้พูดมาก แต่มันมากพอแล้วละ เอาละพอ

(ถวายสถานีวิทยุครบ สำนักชีบ้านห้วยทราย ตำบลคำชะอี อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙)

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz